

Procés telemàtic de nomenaments

Valoració sobre el procés telemàtic de nomenaments de professorat interí i substitut

Després d'uns quants dies en els quals hem seguit prudentment el procés telemàtic de nomenaments de professorat interí i substitut, la Federació ASPEPC·SPS té prou elements com per a valorar-lo molt negativament.

Aquest procediment telemàtic, que hauria d'assegurar la publicitat i transparència dels nomenaments i que s'havia revelat discretament eficaç al llarg del curs quan es tractava de pocs nomenaments, ha esdevingut un **sistema opac i caòtic** que, comparativament, ha fet bo el procediment presencial seguit fins ara.

D'una banda ha contribuït a augmentar les restriccions en les possibilitats de tria del professorat tot empitjorant encara més les seves condicions de treball. Per exemple, molts docents prefereixen una vacant de dedicació inferior a l'ordinària per a tot el curs abans que una substitució de jornada sencera de durada inferior al 30 de juny. En els actes presencials podien triar, ara no.

Així mateix, el fet que els llistats desapareguin ràpidament de les webs de les Delegacions Territorials no permet als interessats fer un seguiment del procés i posa al professorat en una **situació d'indefensió** ja que impedeix possibles reclamacions per errors en les adjudicacions i introdueix sospites, potser innecessàries, respecte a les intencions del Departament. Si s'afegeix que segueix sense poder consultar-se per Internet, com ASPEPC·SPS ha demanat reiteradament, la llista ordenada de la borsa de treball o el nomenament dels "reserves", que permet no respectar l'ordre de llista en les adjudicacions, s'incrementa la sensació d'opacitat i d'indefensió.

D'altra banda, denunciem que **el Departament no ha informat adequadament** sobre el funcionament del procés i tot valent-se d'aquesta desinformació **s'han comès força irregularitats** en alguns Serveis Territorials que el professorat ha denunciat i que ASPEPC·SPS portarà fins al final si s'escau.

Finalment, no podem ni volem oblidar-nos de la marcada orientació pretesament estalviadora (que contrasta amb el malbaratament de fons que suposen els grups d'experts, directors de zona, assessors i altres càrrecs burocràtics que continuen creixent desmesuradament) del fet que els nomenaments de jornades de dedicació inferior a l'ordinària no s'han començat a adjudicar fins el 7/8 de setembre (dies que no percebran els nomenats) o que alguns dels acollits al pacte d'estabilitat no tinguin encara el nomenament que els pertoca.

Per tot això ASPEPC·SPS demana la retirada d'aquest model pels nomenaments d'inici de curs i anima tots els docents que se sentin perjudicats a fer les reclamacions pertinents. També els convidem a denunciar les irregularitats al sindicat que, com sempre, posa els seus serveis jurídics a disposició de tots els seus afiliats i demana la convocatòria d'una Mesa Sectorial per a negociar el futur d'aquest sistema.

“Altius”

Ricard Massó i Aguadé. Delegat d'ASPEPC·SPS.

Altius més alt, citius més ràpid, fortius més fort va esdevenir el lema dels jocs olímpics després que el Baró de Coubertain pronunciés aquestes paraules en el seu discurs inaugural dels primers jocs olímpics de l'era moderna celebrats a Atenes l'any 1896.

En principi aquest esperit de superació d'anar sempre, més amunt, amb més força i amb més velocitat s'entenia com l' anhel de l'esperit humà per esdevenir millors, per esdevenir quasi déus. El lema va fer fortuna i aquestes paraules presideixen cada 4 anys les olimpíades i els esforços dels atletes de tot el món.

Res més lluny de la meva intenció que parlar d'olimpíades o d'esport però sí que parlaré de rècords i d'esperit de superació, però no esportius sinó, dels de la Conselleria d'Educació.

Ha començat un nou curs escolar i, com si es tractés d'uns nous jocs olímpics, la Conselleria d'Educació s'ha superat un altre any a si mateixa, malauradament van llegir incorrectament el lema olímpic i el van interpretar a l'inrevés i aquest esperit de superació ha consistit a fer les coses al més malament possible. Així doncs enguany estan més amunt en incompetència, més forts en incompliments de la seva pròpia normativa i avançant més ràpid cap a la LEC i la destrucció del tot el que signifiqui coneixements i disciplina en el sistema educatiu català.

Per exemplificar tot el que he dit anteriorment podríem parlar de:

- Reducció de plantilles a la majoria de centres
- Els nomenaments telemàtics, per la seva manca de transparència i coordinació entre totes les direccions territorials
- Errors en les adjudicacions del professorat, tant de l'interí, com del funcionari.
- Casos de professorat funcionari que no els han donat plaça de la seva assignatura a quatre de setembre i a dia d'avui encara estan esperant destinació. Professorat funcionari amb plaça definitiva que ha estat desplaçat del seu centre quan normativament no podia ser-ho.
- Professorat interí, de lluny el més perjudicat, que ha vist com professors també interins que en teoria anaven per darrera seu en la llista de substitució, els han passat al davant per error o qui sap què.

Lluny d'intentar solucionar aquests problemes el Departament ha tirat pel dret i ha deixat els afectats, en la majoria dels casos, totalment indefensos davant l'administració, només donant-los com última opció el contenciós administratiu, procés lent i costos que gràcies a la lentitud dels jutjats d'aquest país no es resoldrien favorablement o no fins d'aquí dos anys, (el curs escolar només en dura un, quina ironia).

També podria parlar del currículum cada cop més aberrant i del nivell de coneixements dels nostres estudiants, cada com més baix. Segons les xifres del propi Departament un 25 per cent dels alumnes de primària no han assolit un nivell suficient de coneixements a 6è de primària. Segur que en són molts més. Dels nivells de l'ESO, què cal dir més que ja no sigui de domini públic?

I mentrestant a TV3, la nostra, o potser hauria de dir la seva, només parlant de les excel·lències dels nostres instituts, de les meravelles dels ordinadors portàtils i de com de bé ho estan fent tot des del tripartit i la Conselleria. Una arcàdia feliç, Ah! i si alguna cosa surt malament és per culpa de Madrid o de la crisi.

L'educació és el futur del país i la nostra és dolenta, molt dolenta, de rècord olímpic.

Altius citius, fortius.